

Αγαπητή σύνταξη.

Γνωστό είναι και όλοι το ξέρουμε ότι “εν τη ενώσει η ισχύς”. Από την ιστορία μας έχει αυτό αποδειχθεί. Λίγα παραδείγματα. Σχεδόν μόνοι τους οι Αθηναίοι πολεμώντας τους εισβολείς Πέρσες κέρδισαν τις περισσότερες μάχες. Όχι όμως και τον πόλεμο. Τον πόλεμο κατά των Περσών τον κέρδισαν όταν ενωμένοι Αθηναίοι και Μακεδόνες και οι άλλοι Έλληνες, εκτός μόνο των Λακεδαιμονίων, εκστράτευσαν κατά των Περσών.

Στη ναυμαχία της Σαλαμίνας οι Αθηναίοι νίκησαν τους Πέρσες επειδή συμάχησαν με τους Πελοποννησίους.

Το 1922 χάσαμε τον πόλεμο στη Σμύρνη γιατί; Διότι ήμασταν διχασμένοι. Με αποτέλεσμα; Να χάσουμε επιρροή και Ελληνικά εδάφη.

Το 1967 λόγω του διχασμού μας χάσαμε τη δημοκρατία και την ελευθερία μας. Και το χειρόστο χάσαμε τη μισή Κύπρο που κατέλαβε ο Τουρκικός στρατός, ο οποίος ακόμη παραμένει μέχρι που να πετύχει τη de facto διχοτόμησή της.

Το 1940 ήταν ένα Ελληνικό έπος, επειδή ήμασταν ενωμένοι σαν μια γροθιά. Και κερδίσαμε γρήγορα και εδάφη.

Το 2004 κάναμε τους καλύτερους ολυμπιακούς αγώνες και αποκτήσαμε γρήγορα επειδή ήμασταν ενωμένοι.

Την σπουδαιότητα της ενότητας την είχε πει ο πρωθυπουργός της Γερμανίας Βίμαρκ με τα εξής λόγια: “Εάν

οι Έλληνες ήσαν ενωμένοι θα είχε κατακτήσει όλο τον κόσμο”

Και ερχόμαστε στην σημερινή οικονομική κρίση της Ελλάδας που εκδηλώθηκε το 2010, αν και υπήρχε κάποια χρόνια πριν. Πως πρέπει να την αντιμετωπίσουμε και να την ξεπε-

περασιάζονται. Άλλος πολύ, άλλος λίγο, άλλος λιγότερο, όλοι είμαστε ένοχοι εμπρησμού. Για το ποιοί είναι οι πρωταίτιοι για τη φωτιά της ελληνικής οικονομικής κρίσης, οφείλουμε να το ερευνήσουμε και να το εξακριβώσουμε, για να τους τιμωρήσουμε, όχι όμως αυτή τη

Ενότητα και Ομόνοια

ράσουμε; Όπως η ιστορία μας έχει διδάξει. Ενωμένοι. Τι γίνεται όμως σήμερα; Αντιμετωπίζουμε αυτή τη πρόκληση διχασμένοι.

Το σπίτι μας, που είναι η Ελλάδα, καίγεται και θα καούμε και εμείς όλοι που είμαστε μέσα σε αυτό. Και πολλοί λένε να καούν αυτοί που προκάλεσαν αυτή τη κρίση. Και όχι μόνο δεν βοηθάνε στο σβήσιμο της φωτιάς, αλλά με λόγο και πράξεις ρίχνουν και λάδι στη φωτιά. Είναι τόση η ανοησία τους, που δεν καταλαβαίνουν ότι θα καούν και αυτοί μαζί με τους άλλους όλους τους ενόχους, μισό-ενόχους, μαζί και ο λαός που δήθεν όπως λένε υ-

στιγμή που μας ζώνουν οι φλόγες. Τώρα προέχει η προσπάθεια όλων μας για να σβήσουμε τη φωτιά για να σώσουμε τους εαυτούς μας και την Ελλάδα μας.

Η δικαιοσύνη για τους ενόχους πρέπει να έλθει και θα έλθει μετά το σβήσιμο. Ένοχοι είναι και όσοι λαοπλόγοι και λαό-σωτήρες στα ΜΜΕ, στα πολιτικά κόμματα και στον συνδικαλισμό, σπέρνουν τη διχόνοια στο λαό και ρίχνουν λάδι στη φωτιά του σπιτιού μας. Όχι μόνο δεν συμβάλλουν στον αγώνα κατά της φωτιάς αλλά τη φουντώνουν.

Παύλος Καρκανίδας

2 CANAL RD. ST. PETERS NSW 2044

Υγράμματα του Κόσμου

Τα δεινά της Ελλάδας

Η Ελλάδα είναι παγκόσμια πρωταθλήτρια στα εξής κακά :

- Η μισή Ελλάδα απεργεί, και η άλλη μισή την επικροτεί.
- Η μισή Ελλάδα παρανομεί, και η άλλη μισή την ανέχεται.
- Η εσωτερική τρομοκρατία σε όλη την Ελλάδα είναι Λεραναία Ύδρα.
- Η μισή Ελλάδα φοροδιαφεύγει, και η άλλη μισή ζητάει φοροαπαλλαγή.
- Η μισή Ελλάδα εκλέγει κυβέρνηση, και μετά συντάσσεται με την άλλη μισή για να την ανατρέψει.
- Με τις γιορτές, με τα Σαββατοκύριακα, με τις ασθένειες, με τις διακοπές, και με τις πολλαπλές και αλληπάλληλες απεργίες όλων, μα όλων των επαγγελματικών κλάδων, οι Έλληνες εργάζονται τις μισές ημέρες τον χρόνο.
- Όλα αυτά, και όχι μόνο, τα κακά προτερήματα πρωταθλητισμού, σε μια συγκυρία πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης της Ελλάδας.
- Μερική ευθύνη φέρουν ο Τσίπρας και η Παπαροδήγα και τα συνδικαλιστικά τους πιόνια, πού ανοικτά και ευθέως προωθούν αυτά τα κακά, επειδή σκέπτονται και πράττουν κομματικά και όχι ελληνικά.
- Για το κομματικό τους συμφέρον όπως αυτοί το εννοούν, και όχι για το ελληνικό, πού είναι συμφέρον και του λαού.
- Ε, δεν σώζει την Ελλάδα καμία κυβέρνηση, κανένας πολιτικός, ούτε λοχίας, ούτε στρατηγός, ούτε ΔΝΤ, ούτε ΕΕ μηχανισμός, ούτε κι' ο ίδιος ο Θεός, αν δεν αλλάξουμε ως λαός.

Παύλος Καρκανίδας

ΑΓΙΟΚΛΗΜΑ ΚΑΙ...

Νοστάλγησα το αγιόκλημα που είχα στην αυλή μου αναρριχείται στο φράχτη: εύφραϊνε την ψυχή μου, γέμιζε πάθος πνευματικής δημιουργίας και ομόρφαινε τη ζωή μου.

Μια χαρά αυγή ανοιξιάτικη περιπατούσα στον κήπο και στην μικρή αυλή μου: άκουσα το αγιόκλημα να λέει στο γιασεμί μου! Ο φράχτης ετούτος είναι δικός μου, γιατί να τυλιχτής εδώ; Εδώ με φυτέψανε: και αναπτύχθηκα και αναρριχίμαι, ανθίζω και ευωδιάζω την αυλή και την ατμόσφαιρα, ανιδιοτελώς, και χαίρομαι που ο κόσμος με σφρααίνεται. Είναι ισχυρότερη της δικής σου η ευωδιά μου: λιπόθυμους ανασταίνω, οι κάλυκες μου είναι λευκό-κίτρινο χρώμα, οι στήμονες μου σαν βελόνια, και είμαι μεγαλύτερο σου!

Βοριάς και θύελλα ξεσηκώθηκαν: τα δυο ...τα ξεριζώσανε, ο φράχτης ξεγυμνώθηκε, το αγιόκλημα ξεράθηκε, το γιασεμί μαράθηκε, οι ευωδιές χαθήκανε, άδειασε ο κήπος και αυλή μου... Τι άχαρη που είναι η ζωή χωρίς αγιόκλημα και γιασεμί, τι ασφυχτικός ο κόσμος χωρίς τα λουλούδια και το άρωμα τους, μοιάζει με τσιμεντούπολη, Σαχάρα και Νεκρόπολη.

Ελένη Ρέση
Μελβούρνη 12-12-91, Σϋδνεϋ 16-4-10

Η φαντασία μου κι εγώ

Βραδάκι, φεγγαρόλουστο, και γω συλλογισμένη σ' ένα κλειστό παράθυρο, ήμουν ακουμπισμένη.

Άνοιξα το παράθυρο να πάρω αεράκι, κι οι σκέψεις ήρθαν συντροφιά με βάλαν σε μεράκι. Η φαντασία μου κρυφά με πήρε μακριά, σε κάποια χρόνια όμορφα, χρόνια ρομαντικά.

Μου θύμισε εσένανε, τα μάτια σου τα μαύρα πού 'χανε λάμψη μαγική, και στην καρδιά τη λάβα. Μου θύμισε τα λόγια σου, το όμορφο όνομά σου, της νιότης σου την ομορφιά, και την παλληκαριά σου.

Εσήκωσα τα μάτια μου, κοίταξα το φεγγάρι, Κι αυτό μου χαμογέλασε, μου 'δειξε τη στοργή του. Με πήγε σε χρόνια μακρινά, εκεί που ανθούσε η νιότη. Εκεί που ένωσε η καρδιά την ομορφιά την πρώτη.

Έκλεισα το παράθυρο, είπα καληνύχτα, σαν να 'σουν κάπου δίπλα μου, άγγιξες την καρδιά μου. Ήταν μια όμορφη στιγμή γεμάτη φαντασία, που έφερε στα μάτια μου, δάκρυ κι ευαισθησία.

Εύα Βενέτη, Yerinbool NSW